

Aanleveren stukjes

De eerst volgende Two4You
verschijnt 24 Nov. wil je hier een
stukje in geplaatst hebben lever
dit dan in voor 17 Nov
Aan: Wilco Neerhof,
Spreeuwenhof 57,7051 XJ
Varsseveld

Tel: 0315-242819

e-mail:
kerkleven.two4you@gmail.com

God zorgt voor jou Irene

De les is al begonnen als Irene opschrikt door het knorren van haar maag.

Het rommelt en het rammelt en Jurre kijkt op, hij zit naast haar en hoort het meteen. Wat is er met jou aan de hand, vraagt hij voorzichtig, heb je zin aan eten?

Ja, fluistert Irene zacht, ik heb nog niks gehad. Nog niks gehad, vraagt Jurre, maar je hebt vanmorgen toch brood gegeten? Op, zegt Irene, allemaal op. Pap dan, hadden jullie ook geen pap? Niks, bijna niks, mompelt. Heb je ook geen fruit mee voor tussendoor, fluistert Jurre zacht. Nee zelfs niks voor tussendoor, maar jij hebt toch wel iets voor mij?, vraagt Irene en ze kijkt hem lief aan. Ik, eten voor jou, dat kun je schudden, mompelt Jurre, ik heb een heerlijk stuk ontbijtkoek mee en dat peuzel

ik helemaal alleen op. Irene houdt zich stil, ze zegt niks, ze heeft de boodschap begrepen en ze gaat niet schooien, dat heeft ze zich altijd voor-

genomen, ze gaat zeker niet schooien. Als het pauze is en de kinderen van de juf hun tussendoortje mogen eten, heeft iedereen iets lekkers, sommige kinderen eten een broodje en andere kinderen ontbijtkoek of een appel of een peer, maar Irene heeft niets, helemaal niets. Juf kijkt verbaasd naar Irene. Irene heb jij geen tussendoortje mee? Irene schudt voorzichtig haar hoofd, haar wangen zijn rood van schaamte. Maar waarom dan niet, ben je het vergeten mee te nemen?, vraagt de juf. Nee juf, zegt Irene, ik heb gewoon niks. Maar er was toch wel een appel, of misschien een broodje?, vraagt juf verbaasd. Het geld was op, zegt Irene verdrietig. Juf kijkt naar de kinderen in de klas en zegt: Is er iemand die wil delen? Delen, roept Inge, nee hoor, ik heb een heerlijke peer en die kan niet doormidden, Jannes heeft brood, dat is veel handiger. Jannes verslikt zich haast in zijn hap brood, dat dacht je toch niet hè, zegt hij proestend, ik heb ook honger hoor. Juf kijkt nog verbaasder en zegt: Is er helemaal niemand die iets wil delen met Irene? De kinderen houden zich allemaal stil, niemand zegt iets, niemand is bereid om Irene iets te geven. Juf kijkt bedenkelijk en ook bezorgd, want dit heeft zij de kinderen niet geleerd, zij heeft de kinderen geleerd om klaar te staan voor een ander, zij heeft de kinderen verteld dat het belangrijk is om te doen wat de Here God vraagt en Hij vraagt om voor de mensen te zorgen die niets hebben. Zodra de pauze voorbij is, roept Inge, juf tijd voor geschiedenisles, geschiedenis is leuk.

Nee Inge, zegt juf, we gaan eerst iets anders doen. Maar we hebben altijd geschiedenisles op woensdagmorgen, roept Inge verontwaardigd. Vandaag niet, zegt juf, vandaag gaan we praten, want ik ben erg geschrokken omdat jullie niet willen delen. Dat hoeft ook helemaal niet, zegt Jurre verontwaardigd, mijn moeder heeft mij verteld dat God voor ons zorgt, Hij zorgt ook voor Irene. Jurre kijkt Irene nog eens lief aan, met zijn mooiste glimlach zegt hij: Geloof me maar

Irene, God zorgt voor jou, zelfs voor de vogeltjes. Je hebt helemaal gelijk Jurre, zegt juf, in de bijbel staat geschreven over de vogels, de musjes, de raven, hoe God altijd naar hen omziet, dat Hij precies weet waar ze zijn, dat deze vogels te eten

krijgen terwijl ze niet zoals ons zaadjes hoeven te zaaien en op het land hoeven te werken. Zij krijgen toch te eten. Ja roept Inge, wormen genoeg. De kinderen moeten lachen, maar juf lacht niet. Heel serieus zegt juf, ja wormen genoeg Inge, maar wil jij dat Irene ook wormen gaat eten? Jakkies roept Bianca, dat is goor, niet doen Irene, niet doen, dan kun je beter niets eten. Juf kijkt verontwaardigd naar Bianca, meen je dat echt Bianca? Kan ze dan beter niets eten? En als Irene nu wekenlang geen eten heeft? Denken jullie dat ze zal blijven leven? Tuurlijk, roept Jurre, God zorgt voor haar, want zij is veel belangrijker dan die vogeltjes waarover mijn moeder sprak, God vindt haar belangrijk. Daar zeg je iets goeds Jurre, daar zeg je iets heel waardevols, God vindt Irene belangrijk. Vinden jullie Irene ook belangrijk?

(volgende week gaan we verder)

Geschreven door Holman, Alie